

A] Introduction

הרמב"ם [הלכות איסורי ביאה פרק י"ג,א,ד]- בשלשה דברים נכנסו ישראל לברית במילה וטבילה וקרבתן.... וכן לדורות כשירצה העכו"ם להכנס לברית ולהסתופף תחת כנפי השכינה ויקבל עליו עול תורה, צריך מילה וטבילה והרצאת קרבן, ואם נקבה היא טבילה וקרבתן....
שולחן ערוך, יו"ד רס"ח/ב- כשבא להתגייר.... מודיעים אותו עיקרי הדת... ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות... וכשם שמודיעים אותו ענשן של מצות כך מודיעים אותו שכרן של מצות... **אם קבל**= מלין אותו מיד וממתנינים לו עד שיתרפא... ואח"כ מטבילין אותו טבילה הוגנת בלא חציצה... ויברך על הטבילה אחר שיעלה מן המים. וכיון שטבל= הרי הוא כישראל, שאם חזר לסורו הרי הוא כישראל מומר שאם קדש קדושיו קדושין:

B] Source

שולחן ערוך, יו"ד רס"ח/ג; - כל ענייני הגר... צריך שיהיו בגי' הכשרים לדון וביום. מיהו, דוקא לכתחלה. אבל בדיעבד אם לא מל או טבל אלא בפני ב ובטילה אפילו לא טבל לשם גרות אלא איש שטבל לקריו ואשה שטבלה לנדתה הוי גר ומותר בישראלית **חוץ מקבלת המצות שמעכבת אם אינה ביום ובשלשה**.

שם י"ב- כשיבא הגר להתגייר בודקים אחריו שמא בגלל ממון שיטול או בשביל שררה... ואם איש הוא בודקין אחריו שמא ענינו נתן באשה יהודית ואם אשה היא בודקין אחריה שמא עיניה נתנה בבחורי ישראל. ואם לא נמצאת להם עילה -- **מודיעים להם כונד עול התורה וטורה שיש בעשייתה על עמי הארצות** כדי שיפרשו. **אם קיבלו ולא פירשו וראו אותם שחזרו מאהבה= מקבלים אותם**.
שו"ת אגרות משה [יו"ד א/קנ"ז]- בגר שאנן סהדי שלא קבל מצות אף שאמר בפיו שמקבל... **פשוט וברור** שאינו גר כלל... וכן הורה אבא מארי הגאון זצלה"ה הלכה למעשה בסטראבין בעובדא כזו שאינו גר כלל בין לקולא בין לחומרא **שקבלת מצות בגר מעכב** כדאיתא ביו"ד סי' רס"ח סעי' ג'. ואף אם אמר בפיו שמקבל מצות אם אנן סהדי שאינו מקבל עליו באמת אינו כלום.... ובכלל איני יודע טעם הרבנים הטועים בזה דאף לדידהו עכ"פ איזה תועלת הם מביאין בזה לכלל ישראל שמקבלין גרים כאלו דודאי לא ניחא ליה להקב"ה ולעם ישראל שיתערבו גרים כאלו בישראל. ולדינא פשוט שאין זה גר כלל. ידידו, משה פיינשטיין

C] All Mitzvot EXCEPT 1

מסכת ברכות דף ל עמוד ב' - עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו. ר' יוסי ברי יהודה אומר: אפילו דקדוק אחד מדברי סופרים	מסכת שבת דף ס"ח עמוד א - רב ושמואל דאמרי תרוייהו: מתניתין בתינוק שנשבה לבין הנכרים, וגר שנתגייר לבין הנכרים. אבל הכיר ולבסוף שכח - חייב על כל שבת ושבת. הסבר התוספות [שם ד"ה גר]- בפני ג', ולא הודיעוהו מצות שבת.
--	--

שו"ת ציץ אליעזר [ט"ז/ס"ו]- מן הראוי להגיש; כי יש להבחין בין מי שבא להתגייר ואינו מוכן לקבל עליו לקיים כל מצוות התורה דאזי הו"ל זה גורם הפרעה בעצם התגירותו, ז"א, שזה עיכוב בעצם הגירות, **לבין מי שבא להתגייר בשביל מטרה ידועה אבל הוא מקבל עליו עבור כן לקיים כל המצוות**, דבכה"ג אין זה עיכוב בעצם הגירות כשלעצמו, אלא דבר זה מהוה גורם עיכוב על המקבלו, שלא יקבל אותו לגיירו, אבל אם עבר וקיבלו הר"ז גר, **ורובן של גרים הבאים להתגייר המה על זאת הכוונה**, ... ובכל אלו המקומות לא בוטלו גירותן אלא נשארו בתוך בני ישראל.

שו"ת אגרות משה [יו"ד א/קנ"ז]- וגר שמהני לשם אישות בדיעבד, איירי שבשביל האישות קבל עליו מצות באמת והוא ברור ופשוט, וכל זה אמר אבא מארי הגאון בפירושו אז כשהורה.

D] Willing and failed versus never willed

ש"ת אחיעזר [ג/כז] לר' חיים עוזר גרוז'נסקי- "... כיון דמקבל עליו כל המצות, אף שחושב לעבור על איזה מהמצות **אח"כ** לתיאבון, מ"מ אין זה מניעה לקבלת המצות, ודוקא היכא שמתנה **שלא לקבל עליו** זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב. אולם היכא שברור הדבר שבדאי יעבור אחרי כן על איסורי תורה חלול שבת ואכילת טריפות ואנו יודעים בבירור כונתו שאינו מתגייר רק לפניו ולבו בל עמו, הרי אומדנא דמוכח שמה שאומר שמקבל עליו המצות לאו כלום הוא. א"כ זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב....

שו"ת אגרות משה [יו"ד א/ק"ס]- **דהא קבלת מצות מעכב הגרות** ... ולכן בעצם יש לפקפק על הגרות שיש רבנים שמקבלין. **הא אנו**

סהדי ברובן שאין מקבלות המצות כדהוכיח סופן.... אך עכ"ז יש מקום לומר שהוא גרות בדיעבד;

1) מאחר שאמרה לפני הבית דין שמקבלת מצות התורה, **ואירע גם כזו שמקבלת באמת**, לכן אולי דנין אף באלו שאין שומרת אח"כ דיני התורה שברור לנו שאף בעת הגרות לא קבלה בלבה, רק כדברים שבלב. אף שלדידי לא מסתבר שבשביל איזו יחידות לסלק האנן סהדי ולהחשיב לדברים שבלב, אבל אולי זהו טעמייהו ויש עכ"פ מקום לזה.

(2) ועוד יש מקום לומר טעם גדול דמה שבעלה שנתגיירה בשבילו הוא מחלל שבת ומופקר בכמה איסורין = עושה שהיא סבורה שאין חיוב כ"כ לשמור המצות, וא"כ הוא כ"גר שנתגייר בין העכו"ם", שמפורש בשבת דף ס"ח שהוי גר אף שעדין עובד עי"ז עיי"ש. והטעם משום שקבל עליו להיות ככל היהודים שנחשבה קבלה אף שלא ידע כלום מהמצות דידיעת המצות אינה מעכבת הגרות ורק בידע ולא רצה לקבל הוא ענוב בגרות, ... ולכן אף שהב"ד אמרו לה שצריך לשמור שבת = חושבת שהוא רק הדור בעלמא, ... וזהו טעם שיש בה ממש להחשיבה לגיורת והוא למוד זכות קצת על הרבנים המקבלים

שו"ת אגרות משה [שם קנ"ט]- אך בכלל עיקר הגרות לא נוחה דעתי מזה ואני נמנע מזה לא רק מצד הדין שאין מקבלין לכתחלה בשביל אישות אלא גם מטעם שהוא כמעט ברור כאנן סחדי שלא מקבלת המצות, ורק בפיה אומרת שמקבלת... אבל כשלא קבל = אין מקבלין דזהו עיקר הגרות. וברוב הגרות שבמדינה זו שבשביל אישות = אין מקבלין המצות אף כשאומרים בפיהן שמקבלין, דהוא כנודע שמרמין, דהא לא תהיה עדיפא מבעלה שהוא מופקר ועובר על כל דיני התורה. אך מ"מ = אולי גיורת זו תקבל המצות. ולכן איני אומר בזה כלום לכתר"ה כי יש הרבה רבנים בנוא יארק מקבלין גרים כאלו וממילא אין לי לומר בזה איסורין.

Examples of both kinds

שו"ת אגרות משה [יו"ד ג/ק"ח]- בדבר גיורת אחת שנתגיירה ברצון ממש לשם שמים, ומשמחתה ... ספרה לאשה אחת ממכירה אשר ביום זה היא הולכת למקוה ותהיה גיורת כשרה, והאשה אשר איזה פעמים נסתה לבטל מחשבתה להעשות גיורת הפחידה אותה אשר הבעלים שעובדת שם במשרד (באפיס) יסלק אותה כשתשמור שבת ויו"ט, ... והלכה וטבלה בקבלת מצות. אבל אומרת עתה שמפני הפחד שיסלק אותה מעבודתה חשבה בלבה בשעת הטבילה שבשני ימים האחרונים של פסח שהיה קרוב תבא אל המשרד ותראה מה שאפשר לה לעשות דברים שאינם מלאכה. וכן עשתה שלקחה מביתה רק שני אסימונים (טאקינס) לילך ברכבת - התחתית (בסאבוויי) ובמשרד לא כתבה, וגם מסתפקת על איזו ערב שבת קודם אחרה לבא לביתה כעשר מינוט /דקות/ אחר זמן הדלקת הנרות, ומאז זה עשר שנה שלא אירע שעברה כלום... אבל היא חוששת שמא בשביל מחשבתה בשעת הגרות שתלך למשרד בשביעי ואחרון של פסח דשנה ראשונה אין גרותה בשלמות... והנה ליכא שום נידון על הגרות מאחר דקבלה כל המצות לפני הב"ד! ואף שנכרי שבא לקבל כל התורה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו כדתניא בברייתא בבכורות דף ל' ע"ב... אבל מ"מ אין לחוש לגרות אשה זו בשביל מחשבתה....

http://www.zomet.org.il/?CategoryID=263&ArticleID=254#_Toc175449253

אשה ובתה בת השלוש פנו לבית הדין וביקשו להתגייר. לאחר שהציגו המלצות חמות המעידות על שמירת מצוות וחינוך דתי, קיבל אותן בית הדין והן טבלו לשם גיור.

לאחר מכן גילה משרד הפנים כי האם קיימה, לפני הגיור ואחריו, קשרים עם נכרי, ברמה של קיום יחסי אישות והסתירה מבית הדין קיומם של קשרים אלה.... משנתגלו קשריה של האם עם הנכרי, פנה משרד הפנים לבית הדין, העביר את המידע החדש וביקש הצהרה המעידה כי גיורן של האם ושל הבת חסר תוקף.. לאור האמור לעיל הוחלט ברוב דעות... כי גיורה של המשיבה מס' 1 בטל מעיקרו, והיא נכריה לכל דבר. הרב ישראל רוזן הרב שלמה שושן הרב דוד בס/ניתן היום, יום שלישי כ"ב תמוז (תשס"ב)

- (1) חדא שאינה נאמנת... לאסור עצמה ...
- (2) ... אף אם האמת שחשבה בלבה שתלך למלאכתה בשביעי ואחרון של פסח = הא הוא דברים שבלב שאינם דברים לבטל מה שאמרה להב"ד שמקבלת כל מצות התורה, ...
- (3) ... דגר שקבל כל המצות, אבל אמר להב"ד שאף שמקבל עליו כל המצות יודע שלא יוכל לעמוד בנסיון ליהרג כשיאנסוהו בדברים שהדין הוא שיהרג ולא יעבור, שנחשב קבלת מצות מאחר שקבלה חיוב המצות לקיימם כשיהיה לה באפשר שהוא שלא תהא אנוסה, ומה שתעבור הוא מפני שאין בכחה לעמוד בנסיון... דהרי קבלת כל ישראל המצות בשעת מתן תורה הא לא כל ישראל היו כאברהם אבינו שהיה יכול לעמוד בנסיונות והיתה נחשבת קבלתם בנעשה ונשמע קבלה.... דהא גר שנתגייר משום אישות... והא ברור לכל שגרים כאלו לא קבלו ליהרג ונהי שקבלת מצות נחשבה... מסתבר דאף כשיאמר שלא יוכל לעמוד בנסיון דממון דהוא הדין דלעבור אלאו אסור אף כשיאנסוהו לאבד כל ממונו שהוא ג"כ נסיון גדול דהרבה אין יכולין לעמוד בזה, ... דנחשב זה שקבל המצות כיון שבעצם מקבל המצות ויקיימם כשלא יהיה לו נסיון ... דכיון דהוחזקה לכל מכירה ובין השכנות שהיא גיורת שמקיימת כל מצות התורה כבת ישראל כשרה... שהוחזקה לשומרת תורה שמקיימת כל מצות התורה מצד הידיעה שרואין אותה מדקדקת בשמירת שבת ויו"ט מאד בדיוק גדול = לא מתבטלת בשביל אמירתה על טבילתה דבר שיסתור החזקה,
- לדינא אין ספק שהיא גיורת גמורה מטעמים הראשונים. ומצד עצם החטא כבר עשתה תשובה גמורה וגם עברו כמה יום כפור וכבר נתכפר לה.

